

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć VIII. — Wydana i rozesłana dnia 21. lutego 1893.

(Zawiera Nr. 22—24.)

22.

Ustawa z dnia 11. lutego 1893,

o wywłaszczaniu w celu uregulowania obrębu uzdrowotnienia królewskiego stołecznego miasta Pragi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

I. Zezwolenie na wywłaszczanie i oznaczenie obrębu uzdrowotnienia.

§. 1.

W celu uregulowania obrębu uzdrowotnienia królewskiego stołecznego miasta Pragi oznaczonego w §. 2im ustawy niniejszej według zatwierdzonego planu zasadniczego nadaje się gminie miasta Pragi, co do nieruchomości leżących w obrębie uzdrowotnienia, prawo wywłaszczenia a to w całej rozciągłości dozwolonej §em 365 powszechnej księgi ustaw cywilnych, na okres lat dziesięciu, poczynający się od chwili, w której ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej.

Gmina miasta Pragi może prawo żądania wywłaszczenia bądź co do całego przedsiębiorstwa regulacji, bądź co do niektórych części onegoż przedsięwzięcia za zezwoleniem c. k. namiestnictwa na inne osoby.

Gdzie w ustawie niniejszej użyto wyrazu „przedsiębiorca“, rozumieć należy przez takowy gminę miasta Pragi; jeżeli zaś prawo wywłaszczenia zostało na inną osobę przeniesione, rozumieć należy tę osobę.

§. 2.

Obręb uzdrowotnienia w Pradze obejmuje:

1. Obszar Jozefowa (V dzielnicę miasta) z przyległymi częściami Starego Miasta, które w dalszym ciągu są bliżej oznaczone, tudzież

2. część Nowego Miasta przy św. Wojciechu. Granice obu tych obszarów uzdrowotnienia od siebie oddzielonych, ustanawiają się w następujący sposób:

Ad 1. Linia graniczna pierwszego obszaru ciągnie się w obrębie Starego Miasta wzdłuż następujących parcel (wyłącznie): parceli budowlanej 203, parceli gruntowej 177; p. b. 202/2, 202/1, p. g. 175; p. b. 167, p. g. 200, 14; p. b. 166, 143 aż do 146, 150, p. g. 154; p. b. 8, 1, p. g. 153 (wzdłuż p. b. 1165 włącznie) aż do 1160, 1159/1, 1157/1. P. b. 755, 756, p. g. 237; p. b. 757 aż do 764, p. g. 240; p. b. 910, 911, 912/1, 913, 914 przez p. g. 238, wzdłuż p. b. 945, 946, 943, 958 aż do 962, p. g. 245; p. b. 939 aż do 936 przez p. g. 243, wzdłuż p. b. 973, p. g. 787 aż do zachodniego filara mostu Cesarza Franciszka Józefa na prawym brzegu Mołdawy; zład na prawym brzegu Mołdawy aż do p. g. 163, 8, wzdłuż p. b. 1103/1, p. g. 141; p. b. 81, p. g. 8/1; p. b. 80/1, 79, 78, p. g. 8/5; p. b. 84, p. g. 163/2; p. b. 75, p. g. 163/7, 163/5, 163/2, 166 aż do przedłużenia południowego frontu p. b. 98/2, przez p. g. 166, wzdłuż p. b. 98/2, tudzież przez p. g. 165/1 do północno-wschodniego rogu p. b. 95/2, następnie wzdłuż p. b. 95/2 (włącznie), p. b. 95/1 (włącznie), p. b. 97/1 (włącznie), p. g. 171 do p. b. 203.

Ad 2. Linia graniczna drugiego obszaru ciągnie się w obrębie Nowego Miasta wzdłuż następujących parcel (wyłącznie) od p. g. 832/2 wzdłuż p. g. 944 aż do p. b. 360 (włącznie), p. b. 335 wzdłuż p. b. 360, 359, p. g. 863, p. b. 297, 295, 300, 301, 306, p. g. 64; p. b. 303, 304, p. g. 65; p. b. 309, 285, 311, p. g. 870 (włącznie); tudzież p. b. 312, następnie p. g. 67/2, 67/1, tudzież p. b. 331, 328, p. g. 832/2 i p. g. 832/3 włącznie.

§. 3.

Gdyby przy wykonaniu przedsiębiorstwa regulacyjnego okazało się, że w niektórych miejscach trzeba odstąpić od uwidocznienia onegoż na planie zasadniczym lub od linii granicznych obrębu uzdrowotnienia w §. 2 oznaczonych, zmiana odpowiednia uczyniona będzie według tych zasad, które w porządku budowniczym królewskiego stołecznego miasta Pragi i jego przedmieść z dnia 10. kwietnia 1886, Dz. u. kr. Nr. 40 są dla zmiany planu zasadniczego przepisane a wtedy postanowienia ustawy niniejszej mają stosować się także do przedsiębiorstwa regulacyjnego i obrębu uzdrowotnienia w taki sposób zmienionego.

II. Przedmiot i rozciągłość wywłaszczenia.

§. 4.

Prawo wywłaszczenia wykonane być może tylko o tyle, o ile to jest potrzebne do wykonania przedsiębiorstwa.

W szczególności prawo wywłaszczenia obejmuje w sobie:

1. odstąpienie gruntów i budynków;
2. oddanie źródeł i innych wód prywatnych;
3. przyznanie służebności i innych praw rzeczowych na nieruchomościach, jakoteż odstąpienia, ograniczenia lub uchylecia praw tego rodzaju i takich, których wykonywanie przywiązane jest do pewnego oznaczonego miejsca;
4. poddanie się urządzeniom ograniczającym wykonywanie prawa własności lub innego prawa przywiązanego do gruntu lub budynku.

Wykonanie prawa wywłaszczenia może być rozciągnięte także na przynależność przedmiotu wywłaszczenia.

Przy stawianiu budowli regulacyjnych należy ile możliwości mieć wzgląd na pomniki historyczne znajdujące się w obrębie uzdrowotnienia.

§. 5.

Właściciele takich nieruchomości, które nie odpowiadają celowi przez uregulowanie osiągnąć się mającemu, będą na żądanie Rady miejskiej praskiej przez magistrat praski wezwani, żeby w przeciągu terminu, który magistrat wyznaczy, pogodzili swoją nieruchomość z projektem regulacji a względnie, żeby na niej wystawili budynek projektowi regulacji odpowiedni, w przeciwnym bowiem razie przystąpią po upływie tego terminu do wykonania prawa wywłaszczenia. Termin rzeczony nie może wynosić mniej jak dwa lata a dzień, w którym upływa, wymienić należy w wezwaniu.

Wezwanie to, przeciw któremu zażalenie jest niedopuszczalne, ma wagę w razie zmiany własności także w obec następców w posiadaniu. i obowiązek wynikający z wezwania dla właściciela gruntu zanotować należy w księdze gruntowej. O zanotowanie tego podać ma magistrat praski jednocześnie z wydaniem wezwania.

§. 6

Jeżeli właściciel w wyznaczonym terminie nie uczyni zadosyć wezwaniu, które magistrat do niego wystosuje, można przystąpić do wykonania prawa wywłaszczenia.

III. Przedmiot i rozciągłość wynagrodzenia.

§. 7.

Przedsiębiorca obowiązany jest dać wywłaszczonemu wynagrodzenie za wszystkie straty w skutek wywłaszczenia na prawie majątkowem poniesione aż do zaspokojenia go w sposób odpowiedni §owi 365mu powszechnej księgi ustaw cywilnych.

Za wywłaszczonego uważany być ma ten, do którego przedmiot wywłaszczenia należy, albo ten, któremu na przedmiocie wywłaszczenia służy prawo rzeczowe, połączone z własnością innego przedmiotu.

§. 8.

Przy obliczaniu wynagrodzenia należy także mieć wzgląd na te straty, które przez wywłaszczenie ponosi uprawniony do użytkowania, uprawniony do używania, dzierżawca, za które wywłaszczony obowiązany jest dać wynagrodzenie, o ile suma, zapłacić się mająca tytułem wynagrodzenia za przedmiot wywłaszczenia, nie ma służyć do wynagrodzenia pretensyj, któreby wywłaszczony miał zaspokoić.

§. 9.

Jeżeli tylko część posiadłości gruntowej ma być poddana wywłaszczeniu, natenczas przy obliczaniu wynagrodzenia mieć należy wzgląd nie tylko na wartość części odstąpić się mającej, lecz także na zmniejszenie się wartości, jakiemu ulega pozostająca część posiadłości gruntowej.

Gdyby pozostająca część posiadłości gruntowej stosownie do swego dotychczasowego przeznaczenia nie mogła już być odpowiednio celowi używana, przedsiębiorca obowiązany jest nabyć na żądanie właściciela całą posiadłość gruntową.

Co do budynków, których tylko część miałaby być zabrana, obowiązek ten rozciąga się zawsze na cały budynek.

§. 10.

Przy obliczaniu wynagrodzenia nie należy mieć względu na te stosunki, co do których widocznem jest, że sprowadzone zostały w zamiarze użycia ich za podstawę podwyższenia rozszczeń do wynagrodzenia.

Wartość według szczególnego upodobania, tudzież podwyższenie się wartości, jakiego przedmiot wywłaszczenia dozna w skutek tego, że budowlom w obrębie uzdrowotnienia zapewnione jest szczególne uwolnienie od podatków i należności, nie bierze się na uwagę.

§. 11.

Wynagrodzenie, jeżeli nie ułożono się inaczej, zapłacić należy gotówką.

§. 12.

Jeżeli szkoda ocenić się mająca nie da się z góry ocenić i w skutek tego nie można w zupełności obliczyć jaki kapitał powinien być zapłacony, każda strona ma prawo żądać, żeby w stosownych odstępach czasu najmniej jednorocznych, ustanawiane było wynagrodzenie należące się za straty, które w takim odstępach czasu dadzą się ocenić.

Po upływie lat trzech od chwili dokonania wywłaszczenia można żądać stanowczego ustanowienia sumy kapitałowej, która ma być zapłacona.

§. 13.

Przedsiębiorca obowiązany jest na żądanie uprawnionego do domagania się wynagrodzenia dać zabezpieczenie wszelkich wynagrodzeń, które ma zapłacić (§. 12) po wykonaniu wywłaszczenia. Gmina

praska nie jest obowiązana dać zabezpieczenie. Rodzaj i wielkość zabezpieczenia, które ma być dane, ustanawiać będzie na prośbę strony i po wysłuchaniu obu stron, Sąd właściwy do oznaczenia wynagrodzenia. Sąd może przed wydaniem orzeczenia wysłuchać biegłych.

Dostateczność zabezpieczenia ocenia Sąd według własnego uznania.

IV. Postępowanie wywłaszczające.

A. Ustanowienie przedmiotu i rozciągłości wywłaszczenia.

§. 14.

Prośbę o wytoczenie postępowania wywłaszczającego podaje się do c. k. Namiestnictwa. Dołączyć należy do niej w podwójnem wygotowaniu projekt zamierzonego przedsiębiorstwa, tudzież wykaz nieruchomości i praw potrzebnych do wykonania przedsiębiorstwa, jakoteż plan sytuacyjny, sporządzony w tym względzie według zatwierdzonego planu zasadniczego. Wykaz rzeczony zawierać ma numera katastralne i numera domów, numera wykazów hipotecznych, tudzież rozległość parcel i części parcel, które mają być poddane wywłaszczeniu, jakoteż nazwiska i miejsca zamieszkania wywłaszczonych (§. 7, ustęp 2), jeżeli zaś ci ostatni zostają pod opieką, także nazwiska i miejsca zamieszkania ich zastępców prawnych, nakoniec nazwiska wywłaszczonych, których miejsce pobytu jest niewiadome i dla których kurator ma być ustanowiony. Oprócz tego dołączyć należy dowód, jako do wywłaszczonych wydano wezwanie w myśl §u 5go i wykazać jaki takowe miało skutek.

C. k. Namiestnictwo zasięgnąć ma najkrótszą drogą w księdze hipotecznej krajowej i w urzędzie ksiąg gruntowych c. k. Sądu krajowego praskiego potrzebnych wyjaśnień co do stosunków własności i prawnych, których dotyczy się prośba o wywłaszczenie, a następnie zarządzić rozprawę.

Przedsiębiorca może w tem samem podaniu prosić o wywłaszczenie co do kilku przedmiotów, o ile nie zachodzi obawa, żeby to połączenie nie zawikłało lub nie opóźniło postępowania.

§. 15.

Komisyja do rozprawy wyznaczona składa się z reprezentanta c. k. Namiestnictwa, który jest kierownikiem komisyji, z reprezentanta wydziału technicznego w Namiestnictwie, tudzież z reprezentanta i urzędnika technicznego magistratu praskiego.

Do rozprawy wezwać należy także reprezentantów gminy miejskiej praskiej, tudzież przedsiębiorcę i wywłaszczonego, tego ostatniego zaś z dołączeniem wygotowania obwieszczenia w §ie 17ym wzmiankowanego.

§. 16.

Zanim się rozprawa rozpocznie, plany i wykazy w §. 14 wymienione, powinny być najmniej przez dni 14 w magistracie praskim na widok publiczny wystawione.

Każdy interesowany może w tym terminie wnieść ustnie lub piśmiennie do magistratu lub na rozprawie komisyjnej zarzuty przeciw żadanemu wywłaszczeniu.

Zarzuty wniesione po zamknięciu rozprawy komisyjnej nie będą uwzględniane.

§. 17.

Wystawienie planów i wykazów należy ogłosić publicznie przez trzykrotne zamieszczenie obwieszczenia w części urzędowej Gazety praskiej, tudzież w jednym z czeskich i w jednym z niemieckich dzienników w Pradze wychodzących, jakoteż przez wywieszenie obwieszczenia na tablicy urzędowej magistratu.

W obwieszczeniu tem podać należy miejsce, w którym plany i wykazy można przeglądać, termin, w którym to odbywać się może i w którym interesowani mogą ustnie lub piśmiennie wnieść do magistratu praskiego zarzuty przeciw żadanemu wywłaszczeniu, tudzież miejsce i dni rozpoczęcia i dalszego toku rozprawy komisyjnej, a wreszcie wezwać wszystkich interesowanych jakoteż i tych, którzy ustnie lub piśmiennie wnieśli zarzuty, żeby się stawili na tej rozprawie, ponieważ deklaracje złożone po zamknięciu rozprawy nie byłyby uwzględnione.

§. 18.

Kierownik komisji winien ile możliwości starać się o to, żeby się strony ze sobą zgodziły.

Jeżeli żądanie wywłaszczenia zostanie cofnięte lub jeżeli ten, do którego odnosi się żądanie wywłaszczenia, oświadczy, iż gotów jest przyzwolić na żądane wywłaszczenie, należy to stwierdzić w protokole rozprawy.

Stosunki, które dla orzeczenia co do żadanego wywłaszczenia są decydującymi, powinny być w każdym przypadku zbadane i należy spisać protokół z wyników dochodzenia z wyszczególnieniem jakich zasad się trzymano.

Przy dochodzeniach tych nie będzie rozstrząsane, jakie wynagrodzenie w skutek wywłaszczenia ma być zapłacone.

Po zamknięciu rozprawy, która z jak największym pospiechem ma się odbywać, akta przedstawić należy c. k. Namiestnictwu.

§. 19.

C. k. Namiestnictwo zbadawszy akta sobie przedstawione, ustanowić ma przedmiot i rozciągłość wywłaszczenia przez wydanie jednego lub więcej orzeczeń wywłaszczających.

§. 20.

Orzeczenie wywłaszczające doręczyć należy przedsiębiorcy i wywłaszczoneму a względnie tym osobom, co do których jest urzędownie wiadomem, że prawo, które wywłaszczeniu ma być poddane, na nich przeszło.

Jeżeli na rozprawie, dotyczącej się wywłaszczenia, nastąpi zgoda, wydać należy w tej mierze na żądanie stron intymacyą, która pod każdym względem ma znaczenie orzeczenia wywłaszczającego.

Przedsiębiorca, jakoteż ten wywłaszczony, który w czasie właściwym wniósł zarzuty przeciwko wywłaszczeniu, mogą drogą rekursu wystąpić przeciw orzeczeniu wywłaszczającemu, o ile orzeczenie nie uwzględniło żądania, które strona podająca rekurs stawiała.

Rekurs, który w przeciągu dni ośmiu podać należy do c. k. Namiestnictwa, ma skutek odwoławczy. Orzeczenia co do rekursu wydaje c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Udanie się na drogę cywilno-sądową w kwestyi, który przedmiot i w jakiej rozciągłości ma być poddany wywłaszczeniu, jest niedopuszczalne.

§. 21.

Gdy orzeczenie wywłaszczające nabędzie mocy prawa, osoby, przeciw którym wywłaszczenie jest skuteczne, obowiązane są wstrzymać się od wszelkiej zmiany w przedmiocie wywłaszczenia przechodzącej dalszą zwyczajną administracyą, chyba że się inaczej umówiono, lub że chodzi o zarządzenia niezwłocznie potrzebne dla konserwacyi przedmiotu.

§. 22.

Jeżeli przedmiot wywłaszczenia zapisany jest w księdze gruntowej, w takim razie, jak tylko orzeczenie wywłaszczające nabędzie mocy prawa, c. k. Namiestnictwo winno wezwać Sąd księgi gruntowej o zanotowanie wywłaszczenia, dołączając do wezwania tego akta, które do sprawdzenia tożsamości przedmiotu księgi gruntowej są niezbędne a których w razie potrzeby zażądać należy od przedsiębiorcy.

Sąd księgi gruntowej winien skutecznie zanotowanie w odnośnym wykazie księgi gruntowej.

Na podstawie intymacyi o zawarciu ugody podczas rozprawy, dotyczącej się wywłaszczenia, pozwolić należy na żądanie przedsiębiorcy, żeby takowa została zanotowana w księdze gruntowej.

Zanotowanie ma ten skutek, że nikt taki, któryby sobie później inny wpis wyjednał, nie może zastąpić się nieświadomością o wywłaszczeniu.

B. Obliczenie wynagrodzenia.

§. 23.

Wynagrodzenie, które w skutek wywłaszczenia ma być zapłacone, o ile nie byłoby oznaczone drogą dozwolonej ugody między przedsiębiorcą a wywłaszczonym, ustanawiane będzie sądownie.

Ugodę taką uważać należy za dozwoloną tylko wtedy, jeżeli niema trzecich osób, któreby na podstawie swoich praw rzeczowych mogły domagać się zaspokojenia z wynagrodzenia, albo jeżeli te trzecie osoby dokumentem publicznym lub uwierzytelnionym oświadczą, że na ugodę przyzwalają.

Oświadczenie tego przyzwolenia nie jest potrzebne wtedy, gdy chodzi o częściowe odstąpienie ciała hipotecznego i gdy hipoteka pomimo odstąpienia zatrzymuje bezpieczeństwo ustawowe §. 1374mu powszechnej księgi ustaw cywilnych odpowiednie, bezpieczeństwo zaś innych praw rzeczowych oczywiście nie jest zagrożone.

Sąd księgi gruntowej mocen jest na prośbę strony wydawać potwierdzenie co do istnienia potrzebnego bezpieczeństwa a to na podstawie przekonania się przez wykonane dochodzenie nabytego.

§. 24.

Wynagrodzenie ustanawia Sąd na prośbę przedsiębiorcy; jednakże wywłaszczony ma także prawo prosić o to, jeżeli przedsiębiorca nie poda prośby w przeciągu trzech miesięcy od dnia, w którym orzeczenie wywłaszczające stanie się prawomocnem.

Do ustanowienia wynagrodzenia powołany jest c. k. Sąd krajowy w Pradze.

Do prośby o ustanowienie wynagrodzenia dołączyć należy orzeczenie dotyczące się wywłaszczenia, tudzież akta potrzebne do stwierdzenia tożsamości przedmiotu wywłaszczenia.

Przedsiębiorca, mający podać prośbę co do więcej przedmiotów wywłaszczenia, może w jednym podaniu objąć wszystkie przedmioty wywłaszczenia, leżące w okręgu tej samej gminy katastralnej.

§. 25.

Wszystkie stosunki decydujące przy ustanawianiu wynagrodzenia winien Sąd zbadać na miejscu według zasad postępowania nie spornego, z współudziałem trzech biegłych.

Biegłych wybierać ma Sąd z listy biegłych do przypadków wywłaszczania w praskim obrębie uzdrowotnienia, którą c. k. Sąd krajowy wyższy po wysłuchaniu c. k. Namiestnictwa na każde trzecielecie ustanowi i ogłosi, jednego zaś z nich winien zamianować przewodniczącym.

Aż do rozpoczęcia się badań strony mogą czynić zarzuty przeciw kwalifikacji biegłych. Zarzuty te uwzględniać należy z urzędu, o ile Sądowi wydają się wiarogodnemi.

§. 26.

Sędzia wzywa biegłych, żeby obejrawszy przedmiot wywłaszczenia, wydali opinią co do wynagrodzenia, jakie ma być zapłacone.

Każdy z biegłych obowiązany jest wyluszczyć istotne przypuszczenia, na których polega jego opinia, tudzież inne podstawy swego obliczenia wartości.

Mianowicie w tych przypadkach, w których tylko część posiadłości gruntowej poddaje się wywłaszczeniu, biegli podać mają oddzielnie obliczenie kwoty, która zapłacona być ma tytułem wynagrodzenia za zmniejszenie się wartości tej części posiadłości gruntowej, która właścicielowi pozostaje.

Jeżeli wynagrodzenie, zapłacić się mające wywłaszczonym, rozciąga się także na indemnizacyą za straty trzecich osób, których roszczenia nie mają być zaspokojone z wynagrodzenia zapłacić się mającego za nieruchomość poddaną wywłaszczeniu (§. 8), kwotę przypadającą na indemnizacyą za te straty podać należy oddzielnie.

Gdyby powstał spór co do przypuszczeń istoty, natenczas, jeżeliby strona tego żądała, na podstawie każdego z mniemań, które stały się spornymi, wydać należy osobną opinią co do wynagrodzenia, które ma być zapłacone.

§. 27.

Na żądanie stron można ustanowienie wynagrodzenia rozciągnąć na takie nieruchomości, które nie są przedmiotem orzeczenia wywłaszczającego. jeżeli strony zgodziły się poddać te przedmioty wywłaszczeniu.

§. 28.

Kierownik dochodzeń winien we wszystkich takich przypadkach, w których ze strony wywłaszczonych stawiane jest żądanie lub ze strony przedsiębiorcy podawana jest oferta, zaciągnąć to do protokołu; nadto winien zapisać w protokole opinią biegłych, przypuszczenia istotne i inne podstawy, na których opiera się opinia, tudzież uwagi i zarzuty, jeżeliby je interesowani czynili.

§. 29.

Jeżeli przedsiębiorca i wywłaszczony ugodzą się z sobą co do wynagrodzenia, które ma być zapłacone, w takim razie, o ile zachodzą warunki ugody dopuszczalnej, w §. 23im oznaczone, zapisać należy tę ugodę w protokole.

Jeżeli nie zachodzą warunki w §. 23im oznaczone, ugoda może być zaciągnięta do protokołu tylko wtedy, gdy kwota drogą ugody przyjęta nie jest mniejsza od tej, którą podają biegli lub która w takim razie, gdyby się opinie różniły, czyni średnią podanych kwot.

Ugoda z zachowaniem postanowień powyższych zaciągnięta do protokołu, ma skutek ugody sądowej.

§. 30.

Jeżeli ugoda nie przyjdzie do skutku, Sąd, nie wiążąc się prawidłami dowodowymi, orzecz, jakie wynagrodzenie ma być zapłacone, jeżeli zaś zachodzą względy w §. 26, ustęp 4 oznaczone, ustanowi osobno kwotę przypadającą na indemnizacją za straty trzecich osób.

Orzeczenie to zbijać można drogą rekursu.

Termin do podania rekursu wynosi dni 14.

Rekurs podać należy w podwójnem wygotowaniu.

Jedno wygotowanie doręczyć należy przeciwnikowi żalącego się, któremu dozwolone jest podanie własnego oświadczenia w przeciągu dni 14.

Po nadejściu tego oświadczenia a według okoliczności po bezwocnym upływie terminu czternastodniowego do podania oświadczenia wyznaczonego, akta przestać należy z urzędu Sądowi krajowemu wyższemu.

Postanowienia powyższe stosują się także do kroków przeciwko decyzji Sądu krajowego wyższego.

Udanie się na zwyczajną drogę prawa dla dochodzenia roszczeń, co do których w postępowaniu ustawą niniejszą uregulowanem wydana została decyzja pod względem wynagrodzenia, nie jest dozwolone.

§. 31.

Wynagrodzenie sądownie ustanowione zapłacić należy przed wykonaniem wywłaszczenia, o ile wynagrodzenie to na zasadzie postanowienia §u 12go niema być później zapłacone.

§. 32.

Sumę wynagrodzenia płaci się przez złożenie jej w Sądzie także we wszystkich innych przypadkach oprócz tych, które w §ie 1425ym powszechnej księgi ustaw cywilnych są oznaczone, jeżeli i o ile ta suma wynagrodzenia użyta być ma na zaspokojenie roszczeń, służących trzecim osobom na zasadzie ich praw rzeczowych.

Jednakże ustaje potrzeba złożenia wynagrodzenia w Sądzie, jeżeli w sposób odpowiadający przepisom §u 23go zostanie udowodnione, że pomimo wywłaszczenia, bezpieczeństwo praw rzeczowych, tym trzecim osobom służących, nie jest zagrożone.

Roszczenia tych trzecich osób zaspakają się według przepisów, dotyczących się rozkładu ceny kupna osiągniętej drogą sprzedaży przymusowej. Gdy idzie o przedmiot księgi publicznej, złożenie wynagrodzenia w Sądzie zanotować należy z urzędu w teście księdze.

Zanotowanie to ma takie same skutki jak zanotowanie dokonanej sprzedaży przymusowej.

Wynagrodzenie składać należy zwyczajnie gotówką, jednakże za zgodą wywłaszczonych można także składać je książeczkami wkładkowemi Kasy oszczędności miasta Pragi lub czeskiej, albo też książeczkami wkładkowemi i asygnatami oprocentowanemi Banku krajowego królestwa czeskiego.

V. Wykonanie wywłaszczenia.

§. 33.

Orzeczenie wywłaszczające jest wykonalne:

- a) co do budynków w ostatnim dniu drugiego z kolei terminu wyprowadzania się przypadającego po chwili prawomocnego ustanowienia wynagrodzenia;
- b) co do gruntów w piętnastym dniu po chwili prawomocnego ustanowienia wynagrodzenia.

Gdy orzeczenie wywłaszczające stanie się wykonalnym, przedsiębiorca, który wynagrodzenie zapłacił lub według przepisu w Sądzie złożył (§. 32), ma prawo żądać od wywłaszczonego, żeby nieruchomości poddaną wywłaszczeniu lub prawo poddane wywłaszczeniu onemuż odstąpił i podać do Sądu księgi gruntowej prośbę o przeniesienie prawa własności co do nieruchomości wywłaszczeniu poddanej i o wykreślenie ciężarów na niej ciężących, na pokrycie których służyć ma suma wynagrodzenia w Sądzie złożona a względnie o zahipotekowanie praw przez wywłaszczenie nabytych, tudzież o wykreślenie zanotowań w §§. 5ym i 22im wzmiankowanych.

Z zahipotekowaniem prawa własności, zahipotekować należy także służebności na nieruchomości wywłaszczeniu poddanej, w postępowaniu wywłaszczającym uzasadnione.

§. 34.

Przymusowe wykonanie wywłaszczenia orzeczeniem prawomocnem lub drogą ugody w myśl §u 27go postanowionego, należy do magistratu praskiego.

Wykonania takiego dozwolnić należy na prośbę przedsiębiorcy, gdy orzeczenie wywłaszczające stanie się w myśl §u 33go wykonalnym a przedsiębiorca udowodni, że uczynił zadość zobowiązaniom, które ciążyły na nim pod względem zapłacenia lub zabezpieczenia wynagrodzenia i przed wywłaszczeniem mają być dopełnione.

Wykonania wywłaszczenia nie tamuje okoliczność, że przedmiot od tego, przeciw któremu wywłaszczenie przeprowadzono, przeszedł na trzecią osobę lub że zaszły co do tego przedmiotu inne zmiany prawne.

Na prośbę przedsiębiorcy magistrat dozwolił ma przymusowego wykonania wywłaszczenia nawet wtedy, gdyby orzeczenie, którem wynagrodzenie zostało ustanowione, było drogą rekursu zaczeplone,

jeżeli przedsiębiorca da uprawnionemu do otrzymania wynagrodzenia zabezpieczenie w sumie przewyższającej o dwadzieścia procentów sumę wynagrodzenia przez c. k. Sąd krajowy ustanowioną. W przypadku tym terminy §u 33 pod a) i b) ustanowione, liczą się od chwili, w której zabezpieczenie zostało złożone.

§. 35.

Gdyby przedsiębiorca w terminie w §ie 33im oznaczonym nie złożył bądź wynagrodzenia drogą ugody lub orzeczeniem sądownym ustanowionego, bądź rękami sądownie wyznaczonej, wywłaszczony może przedsiębiorcę drogą egzekucyi według przepisów postępowania w sprawach spornych zmusić do zapłacenia wynagrodzenia i ustawowych odsetek za zwłokę a względnie do dania rękojmi.

§. 36.

Podatki i inne opłaty publiczne od nieruchomości poddanych wywłaszczeniu winien ponosić przedsiębiorca od dnia, w którym orzeczenie wywłaszczające stanie się wykonalnym (§. 33), a względnie w którym na zasadzie ostatniego ustępu §u 34go zostanie przymusowo wykonane. O ileby wywłaszczony płacił takowe poza owym terminem, przedsiębiorca winien je wywłaszczonemu zwrócić.

Spory w tym względzie załatwiają się zwyczajną drogą prawa.

VI. Roboty przygotowawcze.

§. 37.

Pozwolenie do rozpoczęcia robót przygotowawczych przedsiębiorstwa regulacyjnego lub jego pojedynczych części wydaje magistrat praski.

Na podstawie takiego pozwolenia Władze administracyjne winny popierać przedsiębiorcę w jego zamysłach a każdy właściciel obowiązany jest pozwolić, żeby na jego posiadłości gruntowej wykonywane były roboty techniczne przygotowawcze przedsiębiorstwa.

Przedsiębiorca winien uwiadomić magistrat gdzie i kiedy chce te roboty przygotowawcze rozpocząć, magistrat zaś ma uwiadomić o tem właścicieli albo poszczególnie albo przez wywieszenie obwieszczenia publicznego na odnośnych domach.

Szkody zrządzone robotami przygotowawczemi winien przedsiębiorca wynagrodzić niezwłocznie.

Wynagrodzenie szkody zapłacić się mające wyznacza na prośbę jednej z dwóch stron, z zastrzeżeniem drogi prawa, magistrat praski.

Rekurs przeciw jego orzeczeniu jest niedopuszczalny.

Na prośbę interesowanych może magistrat zarządzić, żeby przedsiębiorca jeszcze przed rozpoczęciem robót przygotowawczych złożył odpowiednie zabezpieczenie na pokrycie wszelkich szkód.

VII. Postanowienia końcowe.

§. 38.

Orzeczenia wywłaszczające doręczają się z zachowaniem przepisów, dotyczących się doręczania sądowego do rąk własnych.

Jeżeli w postępowaniu przed Władzami administracyjnymi zajdzie potrzeba, żeby stroną zastępował kurator, wtenczas na prośbę interesowanego lub na żądanie Władzy administracyjnej kuratora tego zamianować ma Sąd właściwy.

§. 39.

Koszta postępowania wywłaszczającego i sądowego ustanowienia wynagrodzenia, o ile ich strona nieusprawiedliwionem postępowaniem nie sprawdziła, ponosić ma przedsiębiorca.

§. 40.

Wydanie depozytów sądowych złożonych w skutek postanowień ustawy niniejszej, jest uwolnione od należności za zachowanie.

§. 41.

Wszelkie podania, dokumenty, przeniesienia własności, wszelkie inne czynności prawne, uwierzytelnienia i wygotowania urzędowe z powodu wykonania ustawy niniejszej, tudzież kontrakty zawarte między gminą praską a przedsiębiorcą w przedmiocie wykonania przedsiębiorstwa lub jego części (§. 1) uwalnia się od stępli i opłat bezpośrednich.

Dobrodziejstwa powyższe nie stosują się do rozpraw, toczących się w postępowaniu sądowym w sprawach spornych.

Od potwierdzeń, dotyczących się odbioru sumy wynagrodzenia opłaca się należytość według skali II.

§. 42.

Co do tych nieruchomości, względem których aż do upływu okresu dziesięcioletniego, na który

gminie miasta Pragi nadane zostało prawo wywłaszczenia (§. 1), nie proszono o wytoczenie postępowania wywłaszczającego (§. 14), prawo wywłaszczenia uważa się za wygasłe dla gminy miejskiej praskiej i w owej chwili, na prośbę właściciela nieruchomości nastąpić może wykreślenie zanotowania w księgach gruntowych, stosownie do §. 5go ucyznione.

Pertraktacya i decyzja co do prośby o wykreślenie nastąpić ma z odpowiednim zastosowaniem §u 45go powszechnej księgi ustaw cywilnych.

§. 43.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Wiedeń, dnia 11. lutego 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

Steinbach r. w.

23.

Ustawa z dnia 11. lutego 1893,

o uwolnieniu budowli nowych i przebudowanych w obrębie uzdrowotnienia królewskiego stołeczno-go miasta Pragi od podatku czynszowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Dla budynków, które w skutek regulacji części miasta Pragi poniżej oznaczonych (§. 2), celem zaradzenia niepomyślnym stosunkom zdrowotnym (tamże panującym na gruncie dawniej niezabudowanym nowo wystawione będą (budynków nowych), jakoteż dla budynków, które na miejsce budynków w tym samym obrębie już istniejących, ale aż do powierzchni ziemi zburzonych, będą nowo wystawione (przebudowanych), przedłuża się okres uwolnienia od podatku czynszowego w ustawie z dnia 25. marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39) przepisany, aż do lat dwudziestu.

§. 2.

Części miasta, które mają być uzdrowotnione, obejmują:

1. Obszar Jozefowa (V. dzielnica) z przyległymi częściami Starego Miasta niżej oznaczonymi szczegółowo, tudzież

2. część Nowego Miasta przy św. Wojciechu.

Ad 1. Linia graniczna pierwszego obszaru ciągnie się w obrębie Starego Miasta wzdłuż następujących parcel (wyłącznie): parceli budowlanej 203, parceli gruntowej 177; parcel budowlanych 202/2, 202/1, parceli gruntowej 175, parceli budowlanej 167, parceli gruntowych 200, 14; parcel budowlanych 166, 143 aż do 146, 150, parceli gruntowej 154; parcel budowlanych 8, 1, parceli gruntowej 153 (wzdłuż parceli budowlanej 1165 włącznie aż do 1160, 1159/1, 1157/1); parcel budowlanych 755, 756, parceli gruntowej 237; parcel budowlanych 757 aż do 764, parceli gruntowej 240; parcel budowlanych 910, 911, 912/1, 913, 914 przez parcele gruntowe 238, wzdłuż parcel budowlanych 945, 946, 943, 958 aż do 962, parceli gruntowej 245; parcel budowlanych 939 aż do 936 przez parcelę gruntową 243, wzdłuż parceli budowlanej 973, parceli gruntowej 787 aż do zachodniego filara mostu Cesarza Franciszka Józefa na prawym brzegu Mołdawy; zład na prawym brzegu Mołdawy aż do parceli gruntowej 163, 8, wzdłuż parceli budowlanej 1103/1, parceli gruntowej 141; parceli budowlanej 81, parceli gruntowej 8/1; parcel budowlanych 80/1, 79, 78, parceli gruntowej 8/5; parceli budowlanej 84, parceli gruntowej 163/2, parceli budowlanej 75, parceli gruntowych 163/7, 163/5, 163/2, 166 aż do przedłużenia południowego frontu parceli budowlanej 98/2, przez parcelę gruntową 166, wzdłuż parceli budowlanej 98/2, następnie przez parcelę gruntową 165/1 aż do północno-wschodniego rogu parceli budowlanej 95/2, następnie wzdłuż parceli budowlanej 95/2 (włącznie), parceli budowlanej 95/1 (włącznie), parceli budowlanej 97/1 (włącznie), parceli gruntowej 171 (włącznie) do parceli budowlanej 203.

Ad 2. Linia graniczna drugiego obszaru ciągnie się w obrębie Nowego Miasta wzdłuż następujących parcel (wyłącznie) od parceli gruntowej 832/2, wzdłuż parceli gruntowej 944 aż do parceli budowlanej 360 (włącznie), parceli budowlanej 335 wzdłuż parcel budowlanych 360, 359, parceli gruntowej 863, parcel budowlanych 297, 295, 300, 301, 306, parceli gruntowej 64; parcel budowlanych 303, 304, parceli gruntowej 65; parceli gruntowych 309, 285, 311 (włącznie) parceli gruntowej 870; tudzież parceli budowlanej 312, wreszcie parceli gruntowej 67/2, 67/1, tudzież parcel budowlanych 331, 328, parceli gruntowej 832/2 włącznie z parcelą gruntową 832/3.

§. 3.

Uwolnienie od podatku czynszowego w §. 1 ustanowione, służy tylko takim budynkom nowym i przebudowanym, których grunt, w pozwoleniu na wykonanie budowy dokładnie oznaczyć się mający, leży cały w obrębie uzdrowotnienia w §. 2 określonym, które nadto w przeciągu lat dziesięciu, licząc od wejścia ustawy niniejszej w wykonanie, zostaną

całkiem skończone i do użytku urządzone i którym wreszcie na zasadzie ustawy krajowej służy także prawo do równie długiego uwolnienia od podatku krajowego, gminnego i szkolnego.

§. 4.

Gdyby obręb uzdrowotnienia w §. 2 oznaczony, został później zmieniony w myśl §. 3go ustawy o wywłaszczaniu w celu uregulowania obrębu uzdrowotnienia królewskiego stołecznego miasta Pragi, Minister skarbu upoważniony jest zastosować postanowienia ustawy niniejszej do zmienionego obrębu uzdrowotnienia.

§. 5.

Zresztą postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39) stosują się także do budowy w ustawie niniejszej oznaczonych.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 11. lutego 1893.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

24.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. lutego 1893,

tyczące się urzędowego wyciskania znaczka stęplowego 5centowego i 1centowego na listach przewozowych kolejowych.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 213), tyczącego się używania listów przewozowych kolejowych z wyciśniętym znaczkiem stęplowym podaje się do wiadomości, że przewidziane w §. 5 b) tego rozporządzenia, wyciskanie znaczka stęplowego 5centowego i 1centowego na listach przewozowych, wykonanych w drukarniach prywatnych, rozpocznie się w c. k. Urzędzie stęplowym głównym w Wiedniu, tudzież w c. k. Magazynie sprzedaży tytoniu i stępli w Tryeście od dnia 20. lutego 1893.

Opis znaczków stęplowych podanych w §. 15 powyższego rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 213) i w rozporządzeniu z dnia 26. listopada 1891 (Dz. u. p. Nr. 148) zmienia się w ten sposób, że w znaczku stęplowym 5centowym tarcza wewnętrzna wykonana być ma barwą czerwoną a reszta rysunku barwą błękitną, w znaczku stęplowym 1centowym, tarcza wewnętrzna barwą brunatną, a reszta rysunku barwą zieloną.

Steinbach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1893 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1893**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " " " 12 " "	" " 1879 " 1888 " " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1893:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	

Rocznik 1892 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1892 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1892 włącznie wydania **niemieckiego** i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach 1870 aż do 1892 włącznie są całkowicie **uzupełnione**, przeto nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materij jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.